

ГЛАВА 2.

- 1 Азъ "рѣкохъ въ сѣрдце-то си :
Ела сега, да ти опытамъ съ веселѣжъ,
И наслаждавай ся въ благо ;
И ето, "и то суета.
- 2 "Рѣкохъ за смѣхъ-тъ : Лудость е :
И за веселѣжъ-тъ : Що ползува ты ?
- 3 "Помыслихъ въ сѣрдце-то си,
Да веселѣжъ плѣтъ-тъ си съ виномъ,
Когато още сѣрдце-то ми ся упражняваше
въ мудрость-тъ ;
И да удържѣхъ безуміе-то,
Додѣ видѣхъ кое е добро-то за челоувѣче-
скы-тъ сынове,
Да го правятъ похвѣ небе-то прѣзъ всѣхъ-
кы-тъ дни на животъ-тъ си.
- 4 Направихъ си голѣмы работы ;
Съградихъ си кѣшцы : насадихъ си лозія :
- 5 Направихъ си градины и садове,
И насадихъ въ тѣхъ дѣрвія отъ всякакъвъ
плодъ.
- 6 Направихъ си водоемы, за да поѣхъ отъ
тѣхъ
Насадихъ-тъ съ дѣрвія дѣбравѣхъ.
- 7 Придобыхъ рабы и рабыни,
И имахъ рабы домохадцы ;
Имахъ още стада и паствы
Повече отъ всѣхъ-тъ бывшы прѣди мене
въ Иерусалимъ.
- 8 "Събрахъ си и сребро и злато,
И скѣпы вещи отъ царіе и отъ мѣста :
Придобыхъ си пѣвцы и пѣвицы,
И наслажденія-та на челоувѣчески-тъ сы-
нове,
Всякакъвъ видъ великолѣнія.
- 9 И "възвеличихъ ся и умножихъ ся
Повече отъ всѣхъ-тъ бывшы прѣди мене
въ Иерусалимъ :
Още и мудрость-та ми останѣ си въ мене.
- 10 И всичко каквото поискахъ очи-тъ ми,
Не имъ отрѣкохъ :
Не възбранихъ сѣрдце-то си отъ всяко
веселіе,
Защото сѣрдце-то ми ся веселѣше въ всѣхъ-
кы-тъ ми трудове,
И това "обѣ дѣлѣ-тъ ми отъ всѣхъ-тъ
ми трудъ.
- 11 И разгледахъ азъ всѣхъ-тъ си дѣла
Които направихъ рѣшѣ-тъ ми,
И трудъ-тъ въ който ся трудихъ,
И ето всичко-то е "суета, и угнѣтеніе на
духъ-тъ,
И нѣма полза подѣ сѣлнце-то.
- 12 И обѣрнѣхъ ся азъ за да разгледамъ
Мудрость-тъ, "и лудость-тъ, и безуміе-то :
Защото що има да направи челоувѣкъ който
е дошелъ слѣдъ царя ?
Онова което е вече направено.

- 13 И видѣхъ азъ че мудрость-та прѣвѣсхожда
безуміе-то,
Както видѣлина-та прѣвѣсхожда тѣмни-
и-тъ.
- 14 "На мудрый-тъ очи-тъ сѣ въ главѣхъ-
тъ му,
А безумный ходи въ тѣмнинѣхъ-тъ ;
Но азъ познахъ още че "единъ случай
Ще ся случи на всѣхъ-тъ тѣзи.
- 15 За то рѣкохъ азъ въ сѣрдце-то си :
Както ся случава на безумный-тъ,
Така ще ся случи и на мене ;
Защо прочее да станѣ азъ по мудръ ?
За то подумахъ въ сѣрдце-то си,
Че и то е суета.
- 16 Защото не остава вѣчно
Память-та на мудрый-тъ нито на без-
умный-тъ ;
Понеже въ идущы-тъ дни
Всичко ще ся забрави вече :
И какъ умира мудрый-тъ ? както без-
умный-тъ.
- 17 За то намразихъ животъ-тъ,
Защото тежки ми ся видѣхъ дѣла-та които
бываютъ подѣ сѣлнце-то ;
Понеже всичко е суета и угнѣтеніе на духа.
- 18 Намразихъ още азъ и всѣхъ-тъ си трудъ,
Що съмъ ся трудилъ подѣ сѣлнце-то ;
Защото "то оставямъ на челоувѣка който
ще бѣде подиръ мене.
- 19 И кой знае да ли ще бы мудръ той, или
безуменъ ?
Но ще властувалъ надъ всѣхъ-тъ ми
трудъ що съмъ ся трудилъ,
И въ който показяхъ мудрость-тъ си подѣ
сѣлнце-то :
Суета и то.
- 20 За то азъ ся обѣрнѣхъ и отчаяхъ сѣрд-
це-то си,
За всѣхъ-тъ трудъ що съмъ ся трудилъ
подѣ сѣлнце-то.
- 21 Защото има челоувѣкъ, на когото трудъ-тъ
биде
Съ мудрость и съ знаніе и съ сполукъ ;
Но го оставя за дѣлъ другому,
Който не ся е трудилъ за него :
И то суета, и голѣмо зло.
- 22 Защото "коя полза на челоувѣка отъ всѣхъ-
кы-тъ му трудъ,
И отъ угнѣтеніе-то на сѣрдце-то му
Въ които ся труди подѣ сѣлнце-то ?
- 23 Понеже всѣхъ-тъ му дни сѣ "болестъ,
И трудове-тъ му скѣрбъ ;
И ноця още сѣрдце-то му не спи :
И то суета.
- 24 "Нѣма по добро за челоувѣка освѣтъ да
яде и да пие,
И да прави душѣ-тъ си да ся насла-
ждава отъ добро-то на трудъ-тъ му ;

а Лук. 12; 19.

б Иса. 50; 11.

в Прит. 14; 13. Гл. 7; 6.

г Гл. 1; 17.

д 3 Цар. 9; 28. 10; 10, 14,

21 и Ара.

е Гл. 1; 16.

ж Гл. 3; 22. 5; 18. 9; 9.

з Гл. 1; 3, 14.

и Гл. 1; 17. 7; 25.

і Прит. 17; 24. Гл. 8; 1.

к Псал. 49; 10. Гл. 9; 2,

3, 11.

л Псал. 49; 10.

м Гл. 1; 3. 3; 9.

н Иов. 5; 7. 14; 1.

о Гл. 8; 12, 13, 22. 5; 18.

8; 15.